

egen Tilskyndelse bortfjerne sig, hvorimod Hovedmændene — hvorunder maae forstaaes saavel Anstifterne af Opstanden, som de, der under dens Udførelse optræde som Ledere eller Anførere — selv i dette Tilfælde formeentlig bør ansæes med en alvorlig Straf (Fængsel eller Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar; Udkastets § 99 i Slutningen). Særlig at bestemme en høiere Straf for de Personer, der overbevises om at have udført de enkelte forøvede Volds-gjerninger, turde neppe være fornuddent, naar Straffebestemmelserne gives den tilbørlige Vids. (i Udkastets § 99 Strafarbejde indtil 6 Aar for Hovedmændene og fra 3 Maaneders simpelt Fængsel indtil Forbedringshuusarbejde i 2 Aar for de øvrige Deeltagere), idet det jo, som ovenfor berørt, følger af Reglerne om Sammenstød af Forbrydelse, at den Skyldige vil kunne blive idømt en høiere Straf for den af ham begaaede Volds-handling, forsaavidt den ifølge sin Bestaafenhed i og for sig gaaer ind under en strengere Straffebestemmelse. Det følger fremdeles af Bestemmelserne i Udkastets 5te Kapitel, §§ 52 og 53, at en saadan strengere Straffebestemmelse ogsaa vil komme til Anvendelse paa dem, der maatte have gjort Af-tale med Gjerningsmanden om visse Volds-gjerningers Udførelse, om de end ikke selv directe have haft Deel i dem, ligesom endelig Bestemmelserne om Forsøg og om Deelagtighed i Forbrydelse i det Hele kunne føre til at bedømme de i Opstanden deeltagende Personers Straffskyld efter en strengere Maalestok end den, der er givet i § 99 alene efter Hensyn til det virkelig Skete. Af lignende Grunde som de med Hensyn til § 94 anførte har man iøvrigt troet, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at give mere detaillerede Straffebestemmelser efter Graden af den udøvede Vold, eller efter som Deeltagerne vare bevæbnede eller ikke. — I det man ved Affattelsen af Udkastets § 99 væsentlig har havt den norske Straffelovs Kap. 10 §§ 9—11 for Die, skal man sluttelig bemærke, at man, ifølge det Hovedsynspunkt, hvorfra den i § 99 omhandlede Forbrydelse formeentlig bør sees, ikke med den nævnte Lovs Kap. 10 § 9 har kunnet finde det rigtigt, derunder at indbefatte den saakaldte offentlige Vold (Sammenrottelse af et større

Antal Mennesker for offentlig med forenet Magt egenmægtig at gjøre en formeentlig Ret gjældende, eller at tage Hævn for en formeentlig Retskrænkelse, — altsaa en Art kvalificeret Selvtægt), hvor det dog ikke er Hensigten at modsætte sig eller at tvinge Dyrighedsmagten. Ogsaa deri afvikler Udkastets § 99 sig fra den norske Straffelov, at denne ifølge Ordene betinger den strengere Strafs Anvendelse af, at Dyrighedens Opfordring til at stilles ad er bleven uden Frugt, saa at det, hvor dette ikke er Tilfældet, forsaavidt er uden Betydning, at Vold, muligst mod selve Dyrigheden, er bleven udøvet, hvorimod Udkastets § 99, 1ste Stykke, ubetinget foreskriver den strengere Straf for det Tilfælde, at der er øvet Vold, ifølge den Betragtning, at der vel kan tænkes Tilfælde, hvor den forsamlede opsættede Mængde har øvet Vold til Fremme af sine Hensigter, forinden Dyrigheden har fundet Leilighed til at fremsætte Opfordring til den om at gaae fra hinanden. Derimod er Udkastets § 99, hvad Straffebestemmelserne angaaer, i det Hele mildere end den norske Straffelov, til hvis Bestemmelser om kvalificeret Straf (endog Livs-straf), naar betydelig Ulykke er skeet, § 99 navnlig ikke har noget Tilsvarende.

At give en legal Definition paa et Opløb, eller i almindelige Bestemmelser at angive, hvad der skal ansæes at karakterisere en Samling af Mennesker som et saadant og gjøre Dyrighedens Indskriden imod samme bespøet — saaledes som det er forsøgt andre Steder —, vilde neppe være hensigtsmæssigt, ligesom der ogsaa synes at være saameget mindre Opfordring til at give Bestemmelser i den Retning i Straffeloven, som det dog i det enkelte Tilfælde maa overlades Dyrigheden selv at afgjøre, naar der er Grund for den til at skride ind, og da Betingelsen for Strafbarhed efter Udkastets § 100 dog kun kan være, at Bedkommende ikke have efterkommet den Befaling, som Dyrigheden, selvspølgelig paa sit Ansvar efter Loven, har givet og som de uden videre ere pligtige at efterkomme, saa at saadanne nærmere Begrebsbestemmelser egentlig kun vilde blive en Slags Instrux for Dyrigheden. Af mere Betydning turde det derimod være at betinge Strafbarheden af, at Dyrighedens